

Trefindstyvende Møde.

Lørdagen den 18de Marts 1882 Kl. 1.

Sekretaren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underskrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov af 28de Mai 1880 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1955 ff.)

Der var til denne Behandling af Sagen stillet følgende Vndringsforslag:

Af Steenstrup:

1) I sidste Linie ændres „6,000 Kr.“ til „8,000 Kr. for Eiendomme i Østifterne og til 6,000 Kr. for Eiendomme i Sjælland“.

Af Scharling:

2) Det foreliggende Forslag betegnes som § 1, og derefter tilføjes:

§ 2.

Ogsaa Ciere af Kjøbstadeiendomme kunne optages i de nævnte Foreninger, naar de paagjældende Eiendommers Taxationsværdi ikke overstiger 6,000 Kr., og iøvrigt under de i ovennævnte Lov nærmere fastsatte Betingelser.

3) Subsidiært, saafremt ovenstaaende Forslag ikke vedtages, foreslaaes:

Det foreliggende Forslag betegnes som § 1, og derefter tilføjes:

§ 2.

Ogsaa Ciere af Huse paa Kjøbstadjerder kunne optages i de nævnte Foreninger, naar de paagjældende Eiendommers Taxationsværdi ikke overstiger 6,000 Kr., og iøvrigt under de i ovennævnte Lov nærmere fastsatte Betingelser.

Lovforslagets eneste Paragraf tilligemed de stillede Vndringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Scharling: I Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved Sagens 1ste Behandling, har jeg tilladt mig at stille et Par Vndringsforslag til det foreliggende Forslag. Jeg skal tillade mig meget at anbefale Vedtagelsen af det principale Forslag, som gaar ud paa at give ogsaa Ciere af Kjøbstadeiendomme Udgang til at blive optagne i Kreditforeningerne, naar de opfyldte de Betingelser, som iøvrigt i Loven ere stillede for at blive Medlem af disse Foreninger. Jeg kan vedblivende ikke se Andet, end at det er en simpel Retfærdighedsfordring, at de Ciere af Huse i Kjøbstaderne, der ganske opfyldte de samme Betingelser, som man har stillet i Loven med Hensyn til Ciere paa Landet, faa samme lettede Udgang til at erholde Laan paa billige Vilkaar, som de ellers vilde kunne erholde ved Indtrædelse i de almindelige Kreditforeninger. Der er ganske vist her i Salen fremkommet forskellige Betæneligheder ved at gaa ind paa et saadant Forslag, men disse Betæneligheder gif jo nærmest ud paa, at man frygtede for ved Vedtagelsen af et saadant Forslag at lægge det foreliggende lille Lovforslag Banfæstigheder veien. Jeg ser nu ikke, hvorpaa man begrunder en saadan Frygt; naar Thinget erkjender, at dette kun er et simpelt Retfærdighedskrav, og derfor vedtager Forslaget, ser jeg ikke, hvad Grund der er til at antage, at man i det andet Thing skulde have en mindre levende Følelse af, hvad Retfærdigheden byder paa dette Omraade, og jeg nærer derfor ingen Frygt for, at det andet Thing skulde modsætte sig dette Forslag, dersom det vedtages her i Salen. Dersom man havde oprindelig indskrænket Loven til at gjælde saadanne Eiendomme, som Arbejderkommissionen havde for Die, nemlig Huse med Jord, og dersom man havde gjort sig til Op-gave gennem lettet Udgang til Laan at give Besiddere af saadanne Huse Udgang til at drive Husmandsfordeerne paa bedre Maade, end det nu ligger, saa kunde jeg erkjende, at der veri laa en særegen Samfundsinteresse, som der var Grund for Staten til at virke for; men naar man har gjort det til Hovedsynspunktet, at det er Lønnen, der er Hovedsagen, at det er Smaaafolk, man ønsker at støtte og hjælpe ved at give dem en lettet Udgang til at faa Laan, og har udstrakt dette til at gjælde Huse uden Jord paa Landet, ogsaa dem, der besiddes af Handlende og Næringsdrivende, saa kan jeg ikke se, at der er nogen som helst Grund til ikke at forunde Kjøbstadeiere